

være gaaet ind paa denne Kontrakt, og den vilde ogsaa i højeste Grad være fordelagtig for dem.

Jeg føler Trang til til Slutning at sige, at det ingenlunde har været min Mening at være ubehagelig over for den højtærede Indenrigsminister. Jeg tror at have faaet en Vished for, at det for en stor Del er de overordnede Embedsmænd i Postvæsenet, som nærmest ere Skyld i de Fejl, der efter min Mening ere bleve begaaede. Men paa den anden Side er Forholdet ogsaa det, at vi her i Rigsdagen kun have en ansvarlig Minister at henholde os til i denne som i andre Sager. De Bemærkninger, jeg har gjort, have derfor ikke haft nogen personlig Adresse, men alene været dikterede under Hensyn til den Befolknings Tarv, jeg har den Ære at repræsentere her i Tinget, og de have heller ikke nogen politisk Adresse, hvilket ogsaa fremgaar deraf, at netop den Mand paa Langeland, som mere end nogen anden paa Langeland er min politiske Modstander, og som har bekæmpet mig af al Magt, staar sammen med mig i denne Sag og ligeledes gør sig til Tolk for den Befolknings Interesser, han bør imellem, altsaa den samme Befolkning, som jeg repræsenterer.

Paulin: Jeg havde egentlig ikke tænkt at ville begære Ordet ved denne 1ste Behandling af Finansloven, eftersom jeg ikke ønskede at bidrage til at forlænge denne allerede længe førte Forhandling, men naar jeg alligevel kunde ønske at udtale mig om et enkelt Spørgsmaal, er Anledningen dertil givet mig ved nogle derom faldne Udtalelser af et Par Medlemmer. Det er Spørgsmaalet om en Bevilling til Opførelse af nye Kirker i Kjøbenhavn. Dette Spørgsmaal er, saa vidt jeg ved, kun blevet berørt af 2 Medlemmer, det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Busk) og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Klausen). De syntes begge, at en saadan Bevilling maatte være overflødig. Det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds udtalte, at medens han nok kunde være med til at støtte Opførelsen af nye Kirker paa Landet, kunde han, som han udtrykte sig, paa ingen Maade være med til at øse Penge ud af

Statskassen til Opførelse af nye Kirker her i Kjøbenhavn. Det er imidlertid et Standpunkt, jeg for mit Vedkommende synes, der ikke er meget. Hold i. Naar vi erindre, hvilke store Ofre, der af private og af den Komité, som har sat sig i Spidsen for Indsamling af Bidrag, ere bragte for denne Sag, maa man sige sig selv, at det er en stor, god og vigtig Sag. Jeg tør ogsaa udtale, at man maa vide den danske Menighed stor Ære, fordi den ikke har troet at kunne skyde denne store Opgave fra sig, man saa beredvilligt er gaaet med til at yde Ofre i den Henseende. Derfor kan jeg ikke forstaa det Standpunkt, som det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds har indtaget. Naar man ellers kommer til det offentlige og beder om Støtte eller Hjælp, plejer man at spørge, om man er beredt til ad privat Vej at ofre noget for den Sag; saa vil det offentlige ogsaa ofre noget. Men det ærede Medlem gaar en anden Vej og siger: Det er til ingen Nytte at give noget Bidrag af Statskassen, da man er i Stand til ved egen Hjælp at løse denne store Opgave. Denne Anskuelse byggede han paa en Udtalelse, som han forleden Aften ved en Gudstjeneste her i Kjøbenhavn havde hørt af Pastor Vilhelm Beck. Det ærede Medlem udtalte, at Pastor Beck ved dette Møde havde sagt, at han haabede, at der inden Udgangen af dette Aarhundrede vilde blive bygget 11 nye Kirker her i Kjøbenhavn. Jeg var til Stede ved samme Lejlighed og hørte ogsaa disse Udtalelser, men jeg tror ganske sikkert, at det ærede Medlem har misforstaaet Præsten. Saa vidt jeg hørte og kunde forstaa hans Udtalelser, gik de ud paa, at han haabede, at der ved privat Indsamling vilde ved Aarhundredets Udgang være rejst 11 nye Kirker; det vil ikke sige 11 foruden de allerede byggede, men 11 i alt, og det giver jo en betydelig Forskel. Vi vide alle sammen, at der er gjort en stor Begyndelse og er bygget flere nye Kirker her i Kjøbenhavn. Derfor forekommer det det mig, at den Grund, hvorpaa det ærede Medlem støttede sin Betragtning, ikke har meget paa sig. Selv om det ene eller andet har været Tilfældet, forekommer det mig, at en Sag, hvorpaa der ofres en saa betydelig Kapital, og som finder saa